

Abstrakt:

S nárůstem rozvodovosti a nestabilních nesezdaných soužití v posledních desetiletích se začaly objevovat studie zaměřující se na zjišťování faktorů, které přispívají k rozchodu či rozvodu, jejichž cílem byla mnohdy identifikace postojů nebo chování, které je pro manželství destruktivní. Tato diplomová práce se na problematiku dívá z opačného úhlu, kdy je cílem odhalení postojů k partnerství, které mají spokojení partneři. Jelikož postoje k partnerství jsou často závislé na věku a pohlaví, jsou tyto demografické proměnné v analýzách rovněž zohledňovány. Práce má explorační charakter, a proto je v empirické části rozpracováno několik různých metod za účelem odhalení řečených souvislostí a také identifikace latentních faktorů mezi postoji.

Z analýzy vyplynulo, že čím spokojenější respondenti ve svém vztahu byli, tím pro ně byly jednotlivé postoje důležitější. Nejdůležitější postoje jsou věrnost, opravdová láska a tolerance chyb druhého. Respondenti, pro které byly důležitější romantické a vnitřně partnerské faktory jako láska, věrnost a kvalitní sexuální vztah, byli spokojenější než ti, pro které byly důležité tradiční hodnoty (muž pracuje, žena se stará o domácnost) a také ti, kteří označovali jako důležité postoje zdůrazňující praktické hodnoty vztahu (obětovat se kvůli dětem, umět hospodařit s financemi, podřídit se). Romantičtí však byli spíše mladší lidé do 40 let a častěji ženy.

Nečekané souvislosti se ukázaly ve srovnání pohlaví, kde muži daleko častěji považovali za důležité uvědomit si, že zůstat sám by bylo horší. A navzdory předpokladům z teoretické části byli v této analýze muži a ženy zhruba stejně spokojeni ve svých partnerských vztazích.